

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Vi vender herefter tilbage til dagsordenens punkt 5.

Sagen kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i og tilføjelser til lov nr. 336 af 16. juli 1948 om hjemmevernets ordning.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2035; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 1007).

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, de stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ordføreren (Ladefoged): Som det fremgår af udvalgsbetænkningen, har udvalget afholdt en række møder og haft 2—3 samråd med ministeren, under hvilke en række spørgsmål er blevet klarlagt. Udvalget har modtaget en del skriftlige henvendelser og har modtaget en deputation fra Den frivillige Luftmeldetjeneste. Under udvalgsarbejdet har de forskellige medlemmer af udvalget modtaget mange henvendelser fra hjemmevernskredse og organisationer, der har interesse i lovens udformning. Disse talrige henvendelser viser den stigende interesse, der findes for hjemmevernsarbejdet ude i befolkningen. De fleste henvendelser har drejet sig om de vanskelige arbejdsforhold, hjemmevernspersonellet mente at have. I særdeleshed har der været anket over manglende fremkomst af nødvendigt materiel, udrustning og våben samt over den meget langsomme administrationsvej. I det store og hele er det jo spørgsmål, der må henhøre under administrationen, og vi forstår i udvalget, at denne har været stillet overfor en uhyre vanskelig opgave her, hvor en helt ny organisation af et sådant omfang som hjemmevernet skal opbygges, ligesom udvalget med tilfredshed har modtaget ministerens meddelelse om, at der gøres alt for så hurtigt som muligt at opbygge hele organisationen.

Udvalget har haft opmærksomheden henvendt på også gennem lovens udformning at fremme en så hurtigt virkende administration som muligt. Gennem den foreslåede ændring til hjemmevernslovens § 2, ifølge hvilken ændring hjemmevernet administrativt kommer til at sortere direkte under forsvarsministeriet, mener udvalget at have bidraget til en forenkling, der kan fremme sagerne hurtige ekspedition. Hjemmevernet har sin egenart, idet det har en meget stærk civil islæt i sit arbejde, en side af virksomheden, der ikke hører hjemme under de militære værnskommandoers område, men som i særlig grad bør overvåges af forsvarsministeriet. Ved den foreslåede ændring af § 2 mener udvalget også at have imødekommet de krav, man kan stille til varetagelsen af den civile del af hjemmevernets arbejde. I § 2 har udvalget endvidere gennem sit ændringsforslag pointeret de tre værns ligestilling, ligesom det er pointeret, at det er værnskommandoerne, der har den operative ledelse af hjemmevernsstyrkerne, og at det er disse værnskommandoer, der efter godkendelse af ministeren fastlægger, hvilken uddannelse personellet skal have. Ved disse bestemmelser skabes der ikke noget nyt, men de linier, hvorefter arbejdet hidtil har været anlagt, og som gennem den foregåede udvikling er blevet skabt på erfaringens grund, er her søgt trukket klart og tydeligt op.

Da hjemmevernet blev oprettet, var den altovervejende del af det et landmilitært hjemmevern, hvorfor det var naturligt at udforme loven således, at hjemmevernet i sig selv henhørte under hærkommandoen, medens den ringe del, der henhørte under søværnet, kom til at danne en undtagelse. Imidlertid har udviklingen ført med sig, at den maritime del af hjemmevernet skal udvides ganske betydeligt, ligesom en stor del af hjemmevernet herefter kommer til at sortere under flyvevåbnet. Denne del omfatter i øjeblikket hele luftmeldetjenesten m. m., og den vil yderligere kunne forventes øget med andre styrker til jordtjeneste o. s. v. Endvidere er der stadigt voksende styrker af kvindekorpset, der nu er tilknyttet hjemmevernet, som skal sortere under søværnet og flyvevåbnet.

Under disse forhold vil det være rimeligt her som indenfor det øvrige militære arbejde at fastslå ligestilling. I det praktiske arbejde er dette allerede gennemført, idet hjemmevernsgeneralen, hvad angår de pågældende styrker, arbejder sammen med og efter direktiver for de pågældende værn.

Jeg vil gerne påpege, at det ikke ved